

Normă
privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru
prejudicii produse prin accidente de vehicule

În temeiul prevederilor art. 1 alin. (2), art. 2 alin. (1) lit. b), art. 3 alin. (1) lit. b), precum și ale art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.113/2013, cu modificările și completările ulterioare;

Potrivit deliberărilor Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară din data de 21 octombrie 2014,

Autoritatea de Supraveghere Financiară emite următoarea normă:

TITLUL I

**Contractul de asigurare de răspundere civilă pentru prejudicii produse terților și
autorizarea asigurătorilor pentru practicarea asigurării RCA**

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. - (1) În conformitate cu prevederile art. 49 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările și completările ulterioare, asigurătorii care practică asigurarea obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul României acordă despăgubiri pentru prejudiciile produse prin accidente de vehicule, de care asigurații răspund delictual față de terțe persoane. Nu intră sub incidența asigurării răspunderea decurgând din executarea unui contract de transport de bunuri efectuat cu titlu oneros.

(2) Contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule acoperă răspunderea civilă delictuală a proprietarului sau a utilizatorului unui vehicul pentru prejudiciile produse unei terțe părți prin intermediul vehiculului.

(3) Condițiile contractuale pentru asigurarea obligatorie RCA sunt reglementate de prevederile Legii nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, și de prezenta normă.

Art. 2. - În înțelesul prezentei norme, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. *avizare de daună* - procedură prin care păgubitul înregistrează la asigurător o pretenție de despăgubire, pe baza unor documente din care rezultă producerea unui eveniment acoperit prin polița de asigurare;

2. *bonus-malus* - sistem prin care asiguratul/utilizatorul se încadrează în una dintre clasele de bonus (ceea ce conduce la reducerea primei de asigurare) sau în una dintre clasele de malus (ceea ce conduce la majorarea primei de asigurare), în funcție de istoricul de daunalitate realizat de asigurat/utilizator în perioada de referință;

3. *emitere electronică* - subscrierea poliței RCA simultan cu înregistrarea și stocarea instantanee în sistemul informatic al asigurătorului a datelor cuprinse în poliță;

4. *indexarea tarifelor de primă* - majorarea uniformă de către asigurătorul RCA a tarifelor de primă cu același procent;

5. *poliță de asigurare RCA* - forma scrisă a contractului de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule;

6. *proprietar/coproprietar al vehiculului* - persoana fizică sau juridică înscrisă în documentele de identitate ale vehiculului sau în alte înscrisuri doveditoare ale dreptului de proprietate;

7. *teritoriu în care staționează în mod obișnuit vehiculul* reprezintă:

a) teritoriul statului în care vehiculul este înmatriculat/înregistrat permanent ori temporar;

b) teritoriul statului în care s-a eliberat vehiculului un semn distinctiv, în situațiile în care nu se solicită înmatricularea/înregistrarea unui anumit tip de vehicul, dar vehiculul respectiv primește un semn distinctiv similar numărului de înmatriculare/înregistrare sau unei polițe de asigurare de răspundere civilă auto;

c) teritoriul statului în care proprietarul sau utilizatorul vehiculului este rezident permanent, în cazurile în care pentru anumite tipuri de vehicule nu se solicită plăcuță de înmatriculare/înregistrare ori nu se atribuie un alt semn distinctiv;

d) teritoriul statului în care s-a produs accidentul, în cazurile în care vehiculele care au fost implicate într-un accident nu au număr de înmatriculare/înregistrare sau acesta nu corespunde ori nu mai corespunde vehiculului respectiv, în scopul stabilirii despăgubirilor, conform prevederilor prezentelor norme;

8. *utilizator al vehiculului* - persoana fizică sau juridică căreia, în baza unui contract încheiat cu proprietarul/coproprietarul, i s-a atribuit pe o anumită perioadă dreptul de folosință a unui vehicul;

9. *vignetă* - autocolantul care se aplică pe parbrizul vehiculului în loc vizibil din exterior, eliberat împreună cu polița de asigurare RCA.

CAPITOLUL II

Autorizarea asigurătorilor și condiții privind practicarea asigurării obligatorii RCA

Art. 3. - (1) Asigurătorii pot practica asigurarea obligatorie RCA dacă sunt autorizați pentru desfășurarea activității de asigurare, în conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și îndeplinesc cumulativ următoarele condiții speciale:

a) sunt autorizați pentru subscrierea riscurilor de răspundere civilă a vehiculelor, prevăzute la lit. B clasa 10 din anexa nr. 1 la Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare;

b) dispun de un reprezentant de despăgubiri în fiecare stat situat în limitele teritoriale de acoperire a asigurării RCA, definite la art. 1¹ pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, și ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral;

c) dispun de o rețea teritorială formată din cel puțin o unitate, sucursală ori agenție, înregistrată la oficiul registrului comerțului, în fiecare județ și în municipiul București, cu excepția județului Ilfov, atât pentru activitatea de contractare a asigurării, cât și pentru cea de constatare și lichidare a daunelor pentru vehicule;

d) efectuează activitate de constatare a daunelor auto prin personal specializat, propriu sau mandatat, și efectuează plăți de despăgubiri în fiecare județ și în municipiul București, cu excepția județului Ilfov;

e) dispun, atât pentru sediul central, cât și pentru unități teritoriale, de o dotare cu tehnică de calcul și software adecvate și de personal care să permită contractarea asigurării RCA, ținerea unor evidențe detaliate privind încheierea, derularea și încetarea asigurării RCA, gestionarea dosarelor de daună și transmiterea în format electronic a acestor informații către baza de date CEDAM;

f) desfășoară activitatea privind încheierea asigurării obligatorii RCA numai la:

(i) sediile principale sau secundare ale asigurătorilor, ale intermediarilor de asigurări;

(ii) sediile principale sau secundare ale asiguraților ori ale potențialilor asigurați persoane juridice;

(iii) domiciliul sau, după caz, reședința asiguraților ori a potențialilor asigurați persoane fizice.

g) dețin un program de reasigurare care garantează o reținere proprie prudentțială;

h) sunt membri ai Biroului Asigurătorilor de Autovehicule din România denumit în continuare BAAR, precum și ai Asociației "Fondul de protecție a victimelor străzii" .

(2) Condițiile pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, prevăzute la alin. (1), trebuie îndeplinite pe toată perioada de valabilitate a autorizării de către asigurații autorizați pentru practicarea acestei asigurări.

(3) Asigurații care au fost autorizați să practice asigurarea obligatorie RCA își asumă răspunderea pentru toate polițele RCA și pentru toate erorile sau omisiunile apărute la emiterea polițelor de asigurare RCA fie direct, fie prin intermediarii în asigurări.

Art. 4. - (1) În vederea autorizării pentru practicarea asigurării obligatorii RCA, asigurații solicitanți trebuie să depună o cerere la Autoritatea de Supraveghere Financiară, împreună cu o documentație care cuprinde următoarele:

a) documentația din care să rezulte îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. a);

b) lista reprezentanților de despăgubiri prevăzuți la art. 3 alin. (1) lit. b);

c) lista unităților teritoriale ale asiguraților unde acesta desfășoară activitățile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c), însoțită de actele doveditoare, eliberate de oficiul registrului comerțului, care atestă existența acestor unități teritoriale;

d) lista sediilor aparținând persoanelor juridice cu care asigurații are încheiate contracte de mandat pentru desfășurarea activității de contractare a asigurării, însoțită de actele doveditoare, eliberate de oficiul registrului comerțului, care atestă existența acestor unități teritoriale;

e) lista personalului de specialitate responsabil cu desfășurarea activității de constatare și lichidare a daunelor auto, structura de lucru necesară efectuării plăților de despăgubiri, precum și alte informații considerate relevante, pentru fiecare unitate teritorială, sub semnătura conducătorului executiv al societății;

f) declarația conducătorului executiv al societății, precum și a conducătorului compartimentului de specialitate cu privire la îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. e);

g) nota de fundamentare, care să cuprindă în mod obligatoriu tarifele de primă pentru primii 2 ani și metodele actuariale de calcul utilizate pentru stabilirea tarifelor de primă, potrivit prevederilor art. 21, precum și o estimare a indicatorilor specifici pentru o perioadă de 5 ani;

h) declarația conducătorului executiv al societății privind îndeplinirea condițiilor necesare respectării prevederilor art. 20 alin. (4).

(2) Asigurătorul cu sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene se consideră autorizat pentru practicarea asigurării obligatorii RCA pe teritoriul României, de la data la care autoritatea competentă a statului membru de origine îi comunică confirmarea Autorității de Supraveghere Financiară referitoare la primirea notificării privind intenția de exercitare a libertății de a presta servicii sau a dreptului de stabilire.

(3) Asigurătorii RCA au obligația de a comunica Autorității de Supraveghere Financiară orice modificare și/sau completare a informațiilor transmise potrivit alin. (1), în termen de 30 de zile de la data modificării sau completării.

Art. 5. - (1) Autoritatea de Supraveghere Financiară decide acordarea autorizației pentru practicarea asigurării obligatorii RCA în urma analizei documentelor depuse, precum și a analizei indicatorilor care atestă faptul că asigurătorul poate gestiona această formă de asigurare în condiții compatibile cu reglementările privind practica prudentțială.

(2) Autorizația poate fi retrasă sau suspendată de Autoritatea de Supraveghere Financiară, în condițiile legii.

Art. 6. - (1) Asigurătorii RCA au obligația de a transmite Autorității de Supraveghere Financiară, în termen de 30 de zile de la data autorizării, următoarele documente:

a) dovada raporturilor juridice de reasigurare;

b) copie a mandatului BAAR pentru eliberarea de cărți verzi, în calitate de membru al biroului național;

c) copie a documentului care atestă afilierea la Asociația "Fondul de protecție a victimelor străzii".

(2) Asigurătorii RCA au obligația de a transmite Autorității de Supraveghere Financiară copia actului adițional care modifică și/sau completează contractul de reasigurare transmis potrivit alin. (1) lit. a), în termen de 30 de zile de la data modificării sau completării.

(3) Asigurătorii RCA care au notificat Autorității de Supraveghere Financiară desfășurarea activității de asigurare de răspundere civilă a vehiculelor pe teritoriul altor state membre ale Uniunii Europene, potrivit prevederilor Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, au obligația de a-și desfășura activitatea cu respectarea prevederilor legale naționale ale țărilor respective.

(4) Asigurătorii care au dreptul de a practica asigurarea obligatorie RCA pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii, își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor prezentei norme.

Art. 7. - (1) În aplicarea prevederilor art. 53 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 5 lit. c) din Legea nr. 32/2000,

cu modificările și completările ulterioare, având în vedere elaborarea și publicarea prezentelor norme, gestionarea programului de monitorizare a activității asiguratorilor care practică această asigurare, dezvoltarea și întreținerea bazei de date CEDAM, precum și pentru protejarea corespunzătoare a intereselor asiguraților, se prelevă o cotă procentuală de 1,00% din volumul primelor de asigurare brute încasate lunar pentru asigurarea obligatorie RCA.

(2) Sumele determinate prin aplicarea cotei procentuale de 1,00% asupra volumului lunar al primelor de asigurare brute încasate se virează în fiecare lună, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, în contul Autorității de Supraveghere Financiară.

(3) Cota procentuală menționată la alin. (1) și (2) poate fi modificată în funcție de realizarea obiectivelor prevăzute mai sus.

Art. 8. - Asiguratorii RCA au obligația de a întocmi evidențe privind asigurarea obligatorie RCA și de a transmite trimestrial Autorității de Supraveghere Financiară, raportările elaborate potrivit modelelor prevăzute în anexele nr. 1, 2, 3 și 4, până în ultima zi lucrătoare a lunii următoare trimestrului pentru care se face raportarea, atât în scris, cât și în format electronic.

Art. 9. - Asiguratorii RCA au obligația de a publica pe site și de a actualiza periodic toate datele necesare, care să le permită persoanelor păgubite accesul direct la informațiile privind procedura de avizare și constatare a daunelor, precum și informații privind personalul de specialitate responsabil cu desfășurarea activității de constatare și lichidare a daunelor auto.

Art. 10. - (1) Asiguratorii emitenți de polițe de asigurare RCA pentru vehiculele înmatriculate sau înregistrate în România au obligația de a transmite către baza de date CEDAM informații complete privind polițele de asigurare RCA încheiate direct sau prin intermediari.

(2) Asiguratorii RCA sunt obligați să transmită către baza de date CEDAM prin sistem informatic, utilizând un mediu de comunicare electronică, toate informațiile privind încheierea asigurării obligatorii RCA și data de încetare a valabilității sau de reziliere a documentelor de asigurare, precum și informații cu privire la daunele înregistrate în baza polițelor de asigurare RCA ca urmare a unor evenimente produse pe parcursul derulării contractului de asigurare.

Art. 11. - (1) Asiguratorul RCA este obligat să numească reprezentanți de despăgubiri în fiecare stat membru, cu excepția statului membru în care a obținut autorizația pentru practicarea asigurării de răspundere civilă a vehiculelor. Reprezentantul de despăgubiri are sediul în statul unde a fost numit, în cazul în care este persoană juridică, sau este rezident ori se stabilește în statul membru în care este numit, în cazul în care este persoană fizică.

(2) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu reprezintă înființarea unei filiale a asiguratorului RCA.

Art. 12. - (1) Reprezentantul de despăgubiri este împuternicit să instrumenteze daunele în numele și în contul asiguratorului RCA și să reprezinte asiguratorul RCA. În acest scop, reprezentantul de despăgubiri întocmește dosarul de daună și ia toate măsurile necesare pentru soluționarea cererilor de despăgubire pretinse de partea

prejudiciată, pentru prejudiciile cauzate în urma unui accident, drept consecință a utilizării vehiculului:

a) pentru care asigurarea de răspundere civilă a fost emisă de către un asigurător ori de filiala acestuia în alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul;

b) care provine din alt stat membru decât statul în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul; și

c) pentru prejudiciul produs în alt stat membru decât cel în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(2) Reprezentantul de despăgubiri poate acționa pentru mai mulți asigurători RCA.

Art. 13. - (1) Reprezentantul de despăgubiri trebuie să fie autorizat să reprezinte asigurătorul RCA cu puteri depline, inclusiv cu drept de dispoziție în fața părții prejudiciate, să i se atribuie competența necesară pentru a răspunde pretențiilor de despăgubire justificate ale părții prejudiciate și să fie apt să examineze cazul în limba oficială a statului membru în care partea prejudiciată este rezidentă sau își are sediul.

(2) Numirea unui reprezentant de despăgubiri nu exclude dreptul părții prejudiciate de a institui proceduri directe împotriva persoanei care a cauzat prejudiciul sau a asigurătorului acesteia, după caz.

Art. 14. - (1) Asigurătorul RCA este obligat să informeze Asociația "Fondul de protecție a victimelor străzii" cu privire la numele și prenumele, data nașterii și adresa ori punctul de lucru ale reprezentantului de despăgubiri, în cazul în care acesta este reprezentat de o persoană fizică sau cu privire la denumire și sediu, în cazul în care este reprezentat de o persoană juridică, precum și cu privire la toate modificările în privința reprezentantului, în termen de 7 zile de la numire ori de la producerea modificărilor respective.

(2) Asociația "Fondul de protecție a victimelor străzii" va înainta imediat aceste informații centrelor de informare naționale din statele membre.

CAPITOLUL III Contractul de asigurare

SECȚIUNEA 1 Dispoziții generale

Art. 15. - (1) Se consideră că un vehicul este asigurat, dacă proprietarul acestuia are încheiat un contract de asigurare obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, cu valabilitate în limitele teritoriale prevăzute la art. 1¹pct. 7 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale celorlalte state semnatare ale Acordului multilateral, denumit în continuare *asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto sau asigurarea obligatorie RCA*.

(2) Contractul de asigurare RCA se încheie cu un asigurător care are dreptul de a practica pe teritoriul României asigurarea obligatorie RCA.

Art. 16. - (1) La încheierea asigurării obligatorii RCA, asigurătorul este obligat să emită asiguratului polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă a vehiculelor,

denumită în continuare polița de asigurare RCA, împreună cu vigneta și documentul internațional de asigurare.

(2) În baza unui act adițional, contractul de asigurare RCA poate cuprinde clauze suplimentare, în condițiile în care acestea nu reduc sau nu restricționează drepturile unei părți prejudiciate ce decurg din asigurarea obligatorie RCA sau nu contravin prevederilor legale.

(3) Asigurătorii RCA au obligația să solicite toate informațiile necesare pentru evaluarea riscului, conform propriilor criterii stabilite în tariful de primă, și să verifice corectitudinea informațiilor privind datele de identificare și tehnice ale vehiculului, datele proprietarului/utilizatorului acestuia, precum și dovada înregistrării fiscale a vehiculului pe numele noului proprietar, pentru vehiculele pentru care se solicită asigurarea în vederea înmatriculării/înregistrării în România.

Art. 17. - (1) Dovada existenței asigurării obligatorii RCA, în cazul controalelor efectuate de autoritățile abilitate, în conformitate cu prevederile art. 64 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, o constituie:

a) polița de asigurare RCA emisă de asigurătorul RCA, pentru perioada de valabilitate înscrisă, precum și vigneta aplicată pe parbrizul vehiculului în loc vizibil din exterior pentru vehiculele înmatriculate sau înregistrate în România;

b) documentul internațional de asigurare;

c) documentele internaționale de asigurare de răspundere civilă a vehiculelor, eliberate de asigurători RCA din străinătate, cu valabilitate pe teritoriul României și numai pentru perioada menționată în acestea, sau polița de asigurare de frontieră pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în afara Spațiului Economic European și a Confederației Elvețiene.

(2) Pentru vehiculele care staționează în mod obișnuit într-un stat membru, plăcuțele de înmatriculare atestă că biroul național din statul membru este garant al plății despăgubirii către persoana păgubită într-un accident de vehicul.

(3) În cazul controalelor efectuate de autoritățile abilitate, proprietarii sau utilizatorii vehiculelor înmatriculate ori înregistrate, care staționează în mod obișnuit pe teritoriul României, au obligația să prezinte polița de asigurare RCA valabilă sau, în afara teritoriului României, documentul internațional de asigurare.

(4) Asigurătorii RCA sunt obligați să confirme valabilitatea polițelor RCA și să comunice copii ale acestor polițe la solicitarea instanțelor de judecată și a altor autorități publice, a regiilor autonome, la solicitarea asigurătorilor care s-au subrogat în drepturile persoanei păgubite, precum și la solicitarea altor persoane fizice și juridice.

Art. 18. - (1) Documentul de asigurare obligatorie RCA eliberat de un asigurător RCA în schimbul unei prime plătite de proprietarul sau utilizatorul unui vehicul garantează, pentru perioada de valabilitate înscrisă, despăgubirea prejudiciilor provocate prin accidente de vehicule produse în limitele teritoriale de acoperire, în conformitate cu prevederile prezentelor norme sau cu dispozițiile legislației privind asigurarea obligatorie RCA, în vigoare la data accidentului, ale statului în care acesta s-a produs.

(2) În limitele teritoriale de acoperire a asigurării obligatorii RCA se garantează, pe baza aceleiași prime, acoperirea prejudiciilor în conformitate cu legislația în vigoare din statul pe teritoriul căruia s-a produs accidentul de vehicul și cu cel mai mare nivel de despăgubire dintre cel prevăzut în legislația respectivă și cel prevăzut în contractul de asigurare.

(3) În cazul prejudiciului produs unui cetățean al unui stat membru prin utilizarea unui vehicul staționat în mod obișnuit pe teritoriul României, în timpul deplasării sale între două state membre în care este valabil Tratatul privind instituirea Comunității Economice Europene, dacă nu există birou național responsabil pentru teritoriul traversat și pe care s-a produs prejudiciul, se vor aplica prevederile prezentelor norme sau ale legislației statului în care își are sediul asigurătorul emitent al poliței de asigurare RCA.

Art. 19. - Asigurarea obligatorie RCA se încheie pe perioadă determinată astfel:

a) pentru vehiculele înmatriculate ori înregistrate în România, anual ori semestrial, după caz;

b) pentru vehiculele pentru care se solicită asigurarea în vederea înmatriculării/înregistrării permanente în România, anual ori semestrial, după caz, dacă proprietarul face dovada înregistrării fiscale a vehiculului respectiv pe numele său;

c) pentru vehiculele înmatriculate/înregistrate în alte state membre, pentru care se solicită asigurarea în vederea importului în România, pe o perioadă de maximum 30 de zile de la data dobândirii proprietății, dovedită cu documente justificative;

d) pentru vehiculele care se înmatriculează temporar după cum urmează:

(i) pentru vehiculele de proveniență străină care beneficiază de regimul vamal de admitere temporară, anual ori semestrial, în perioada înmatriculării temporare, dacă proprietarul face dovada înregistrării fiscale a vehiculului respectiv pe numele său, mai puțin în situațiile în care vehiculul este exceptat de la plata acestor taxe;

(ii) pentru vehiculele destinate exportului, pe o perioadă de maximum 30 de zile;

e) pentru vehiculele care se autorizează provizoriu pentru circulație, pe perioade de 30 de zile, dar cumulativ nu mai mult de 90 de zile;

f) pe perioada autorizației de circulație pentru probe, anual.

Art. 20. - (1) Polița de asigurare RCA conține în mod obligatoriu informații despre: părțile implicate în contract, perioada de valabilitate a asigurării, limitele maxime de despăgubire stabilite de asigurător, prima de asigurare, comisionul de intermediere sau cheltuiala medie de achiziție directă, clasa bonus-malus și numărul de înmatriculare/înregistrare ori numărul de identificare al vehiculului, precum și statele în care acest document are valabilitate.

(2) Forma și conținutul poliței de asigurare RCA, documentului internațional de asigurare, precum și vignetei sunt prevăzute în anexa nr. 6.

(3) Autoritatea de Supraveghere Financiară alocă fiecărui asigurător nou-autorizat o serie unică, care va fi menționată pe polițele de asigurare RCA și pe vignetă.

(4) Polițele de asigurare RCA se emit în sistem electronic.

(5) Comisionul de intermediere va fi menționat pe polița de asigurare RCA atât în valoare absolută, cât și ca procent aplicat primei de asigurare menționate pe poliță, fiind inclus ca valoare în prima de asigurare totală.

(6) Cheltuiala medie de achiziție directă va fi menționată pe polița de asigurare RCA ca procent, fiind inclusă în prima de asigurare, și va fi calculată de asigurătorul RCA pentru polițele de asigurare emise prin personal propriu în luna calendaristică anterioară emiterii poliței.

(7) Asigurătorul RCA va determina lunar, cheltuiala medie de achiziție directă aferentă lunii respective, ca procent dintre cheltuielile de achiziție directă aplicabile la data emiterii poliței RCA, fără a se lua în considerare remunerații de orice fel acordate

în funcție de performanța portofoliului gestionat de salariații proprii, și primele de asigurare brute subscrise în luna respectivă.

Art. 21. - (1) Asigurătorii RCA au obligația de a stabili tarifele de primă pe categorii de riscuri omogene, pe perioade de un an, calculate pe baze actuariale general acceptate, pentru limitele de despăgubire stabilite în baza prevederilor art. 24, astfel încât să acopere toate obligațiile ce decurg din încheierea contractelor de asigurare RCA, constituirea rezervelor tehnice prevăzute în legislația în vigoare și plata contribuțiilor către fondurile stabilite în conformitate cu legislația în vigoare, precum și acoperirea cheltuielilor de achiziție și de administrare.

(2) Tarifele de primă stabilite de asigurători pot conține reduceri comerciale până la un nivel de maximum 10%, cu excepția reducerilor acordate pensionarilor și persoanelor cu deficiențe locomotorii, precum și a celor stabilite prin sistemul bonus-malus.

(3) Limitele de despăgubire stabilite de către fiecare asigurător RCA, precum și tarifele de primă stabilite conform prezentelor norme se notifică Autorității de Supraveghere Financiară cel târziu cu 30 de zile înainte de începerea perioadei în care acestea pot fi practicate, împreună cu o declarație a actuarului responsabil pentru calculul primei de asigurare cu privire la corectitudinea acestuia, însoțită și semnată de conducătorul executiv al societății. Calculul actuarial trebuie să conțină prima de risc, incluzând estimarea frecvenței daunei și daunei medii, pentru fiecare categorie de risc pentru care este calculat tariful de primă.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), indexarea tarifelor de primă se va notifica cu minimum 10 zile lucrătoare înainte de începerea perioadei în care vor fi practicate.

(5) Tarifele de primă pot fi modificate după minimum un an de la ultima notificare, cu excepția indexărilor sau a majorărilor pe anumite categorii de riscuri.

(6) Asigurătorii sunt obligați să transmită în format electronic Autorității de Supraveghere Financiară ipotezele folosite, metodele actuariale și justificarea aplicării acestora pentru calculul menționat la alin. (1), împreună cu baza de date utilizată pentru aceste calcule.

(7) Tarifarea asigurărilor RCA trebuie să conțină sistemul bonus-malus. Criteriile de aplicare pentru sistemul bonus-malus sunt cele menționate la capitolul IV din titlul II.

(8) Nerespectarea de către asigurătorii RCA a prevederilor prezentului articol se poate sancționa cu retragerea autorizației de a practica asigurarea obligatorie RCA, conform art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, și normelor emise în aplicarea acestei legi.

Art. 22. - (1) Asigurătorii RCA au obligația de a asigura accesul potențialilor clienți la tarifele de primă practicate pe site-ul fiecărui asigurător RCA, la sediul social al acestuia și la unitățile teritoriale, precum și de a oferi toate informațiile în legătură cu criteriile luate în calcul la stabilirea primei de asigurare.

(2) Asigurătorii RCA/intemediarii în asigurări nu pot oferta, promova și comercializa asigurări RCA la alte prime de asigurare decât cele rezultate din aplicarea tarifelor de primă notificate Autorității de Supraveghere Financiară, înscrise în polița de asigurare și în documentul de plată al primei de asigurare.

(3) Indiferent de canalul de distribuție utilizat, asigurătorul RCA are obligația de a practica aceeași primă de asigurare, stabilită pe baza criteriilor specifice unui asigurat.

(4) Este interzisă asigurătorilor RCA/intemediarilor în asigurări acordarea oricăror avantaje colaterale asiguraților la încheierea unei polițe de asigurare RCA, cu excepția asiguraților facultative care acoperă riscuri asociate riscurilor acoperite prin polița RCA.

(5) Aplicația utilizată în punctele de vânzare pentru calculul primei de asigurare trebuie să ia în considerare toate criteriile stabilite de asigurător în tariful de primă.

(6) Oferta trebuie să conțină criteriile specifice clientului care sunt utilizate pentru determinarea primei de asigurare, inclusiv răspunsurile oferite de către potențialul asigurat.

(7) Oferta asigurătorului trebuie să fie valabilă pentru o perioadă de minimum 3 zile și să conțină în mod obligatoriu următoarele informații:

a) prima de asigurare totală rezultată din aplicarea tarifului de primă, ce va fi menționată pe polița de asigurare;

b) comisionul plătit de asigurător intermediarului; comisionul trebuie exprimat în valoare absolută și ca procent din prima de asigurare totală. În ofertă se va menționa faptul că valoarea absolută a comisionului se determină prin aplicarea procentului asupra primei de asigurare totală și că acesta este inclus în prima totală;

c) cheltuiala medie de achiziție directă; aceasta va fi menționată pe polița de asigurare RCA ca procent, cu mențiunea că este inclusă în prima de asigurare totală;

d) data până la care oferta este valabilă.

(8) Prevederile prezentului articol sunt obligatorii și pentru aplicațiile website utilizate de asigurători și intermediari pentru vânzarea asiguraților RCA.

(9) Asigurătorii RCA nu pot încheia polițe de asigurare RCA a căror dată de intrare în valabilitate depășește 30 de zile de la data emiterii acesteia.

Art. 23. - (1) Prima de asigurare se calculează pentru un întreg an de subscriere, potrivit tarifelor de primă anuale practicate de asigurător, aferente perioadei de valabilitate a poliței de asigurare RCA.

(2) Prima anuală de asigurare se calculează prin însumarea primelor lunare aferente fiecărei luni de valabilitate a poliței de asigurare RCA, prima lunară fiind calculată ca raport de 1/12 din tariful anual de primă practicat. Perioada mai mare sau egală cu 15 zile calendaristice se consideră lună întreagă.

(3) Asigurătorii RCA au obligația de a efectua trimestrial analize privind nivelul cheltuielilor de achiziție înregistrate și să adopte măsurile ce se impun pentru a asigura concordanța politicilor de achiziție cu obligațiile asumate prin polițele încheiate. În scopul protejării asiguraților/păgubiților, pe baza analizei indicatorilor raportați, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate interveni prin limitarea comisionului de intermediere.

(4) Asigurătorii RCA au obligația să prevadă în orice contract de intermediere obligația intermediarului de a încasa prima de asigurare aferentă polițelor RCA integral în contul asigurătorului, sau în cazul plăților în numerar, de a vira prima de asigurare încasată integral în contul asigurătorului, în cel mult 5 zile lucrătoare de la data încasării.

Art. 24. - (1) Asigurătorii RCA au obligația de a stabili limite de despăgubire, care nu pot fi mai mici decât limitele de despăgubire stabilite de către Autoritatea de Supraveghere Financiară.

(2) Limitele de despăgubire stabilite de către Autoritatea de Supraveghere Financiară sunt:

a) pentru pagubele materiale produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente produse începând cu anul 2012, la un nivel de 1.000.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României;

b) pentru vătămări corporale și decese, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial produse în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite, limita de despăgubire se stabilește, pentru accidente produse începând cu anul 2012, la un nivel de 5.000.000 euro, echivalent în lei la cursul de schimb al pieței valutare la data producerii accidentului, comunicat de Banca Națională a României.

(3) Limitele de despăgubire vor fi revizuite din 5 în 5 ani, în funcție de evoluția indicelui european al prețurilor de consum (IEPC) stabilit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 2.494/95 al Consiliului din 23 octombrie 1995 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum.

Art. 25. - În cazul în care în unul și același eveniment au fost prejudiciate mai multe persoane și valoarea totală a prejudiciilor depășește limitele de despăgubire specificate în polița RCA, despăgubirea va fi stabilită în funcție de cota-parte din valoarea prejudiciului ce revine fiecărei persoane îndreptățite la despăgubire pentru prejudiciile suferite în același accident.

SECȚIUNEA a 2-a **Riscurile acoperite și excluserile**

Art. 26. - (1) Asigurătorul RCA are obligația de a despăgubi partea prejudiciată pentru prejudiciile suferite în urma accidentului produs prin intermediul vehiculului asigurat, potrivit pretențiilor formulate în cererea de despăgubire, dovedite prin orice mijloc de probă. Fără a se depăși limitele de despăgubire prevăzute în contractul de asigurare RCA, în condițiile în care evenimentul asigurat s-a produs în perioada de valabilitate a poliței de asigurare RCA, se acordă despăgubiri în formă bănească pentru:

a) vătămări corporale sau deces, inclusiv pentru prejudicii fără caracter patrimonial;

b) pagube materiale;

c) pagube reprezentând consecința lipsei de folosință a vehiculului avariat;

d) cheltuieli de judecată efectuate de către persoana păgubită.

(2) Indiferent de locul în care s-a produs accidentul de vehicul - pe drumuri publice, pe drumuri care nu sunt deschise circulației publice, în incinte și în orice alte locuri, atât în timpul deplasării, cât și în timpul staționării vehiculului asigurat, asigurătorul RCA acordă despăgubiri până la limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA pentru:

1. prejudiciul produs de dispozitivele sau instalațiile cu care a fost echipat vehiculul, inclusiv pentru prejudiciul produs din cauza desprinderii accidentale a remorcii, semiremorcii ori a atașului tractat de vehicul;

2. prejudiciul produs din culpa conducătorului vehiculului asigurat, inclusiv în cazurile în care la data accidentului conducătorul vehiculului:

a) a condus vehiculul fără consimțământul explicit sau implicit al asiguratului;

b) nu este titularul unui permis care să îi dea dreptul să conducă vehiculul respectiv;

c) nu a respectat obligațiile legale de ordin tehnic cu privire la starea și siguranța vehiculului respectiv;

3. prejudiciul produs prin fapta lucrului, când prejudiciul își are cauza în însușirile, acțiunea sau inacțiunea vehiculului, prin intermediul altui lucru antrenat de deplasarea vehiculului, prin scurgerea, risipirea ori căderea accidentală a substanțelor, materialelor sau a obiectelor transportate;

4. prejudiciile produse ca urmare a vătămării corporale sau decesului membrilor familiei asiguratului sau membrilor familiei conducătorului auto, cu excepția despăgubirilor solicitate de către conducătorul auto vinovat de producerea accidentului;

5. prejudiciile provocate terților, drept consecință a deschiderii ușilor vehiculului, în timpul mersului sau atunci când vehiculul este oprit ori staționează, de către pasagerii acestuia, fără asigurarea că nu se pune în pericol siguranța deplasării celorlalți participanți la trafic.

Art. 27. - Asigurătorul nu acordă despăgubiri pentru:

1. cazurile în care proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului vinovat nu are răspundere civilă, dacă accidentul a fost produs:

a) într-un caz de forță majoră;

b) din culpa exclusivă a persoanei păgubite;

c) din culpa exclusivă a unei terțe persoane, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 26 alin. (2) pct. 5;

2. prejudiciile produse bunurilor aparținând conducătorului vehiculului răspunzător de producerea accidentului, precum și cele produse ca urmare a vătămării corporale sau decesului acestuia, indiferent cine solicită aceste despăgubiri;

3. următoarele situații:

a) prejudiciile au fost produse bunurilor aparținând persoanelor fizice sau persoanelor juridice, dacă au fost provocate de un vehicul asigurat RCA, aflat în proprietatea sau utilizat de aceeași persoană fizică sau juridică și care este condus de un prepus al aceleiași persoane juridice ori de o altă persoană pentru care răspunde persoana fizică sau persoana juridică;

b) bunul avariat și vehiculul asigurat fac parte din patrimoniul comun al soților;

c) bunul avariat este utilizat de proprietarul vehiculului asigurat, care a produs dauna;

4. prejudiciile cauzate în situațiile în care nu se face dovada valabilității la data accidentului a asigurării obligatorii RCA sau asigurătorul RCA nu are răspundere;

5. partea din prejudiciu care depășește limitele de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA, produs în unul și același accident, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea prejudiciului;

6. amenzile de orice fel și cheltuielile penale la care ar fi obligat proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului;

7. cheltuielile făcute în procesul penal de proprietarul, utilizatorul sau conducătorul vehiculului asigurat, răspunzător de producerea prejudiciului, chiar dacă în cadrul procesului penal s-a soluționat și latura civilă;

8. sumele pe care conducătorul vehiculului răspunzător de producerea prejudiciului este obligat să le plătească proprietarului sau utilizatorului care i-a încredințat vehiculul asigurat, pentru avarierea ori distrugerea acestui vehicul;

9. prejudiciile produse bunurilor transportate, dacă între proprietarul sau utilizatorul vehiculului care a produs accidentul ori conducătorul auto răspunzător și persoanele păgubite a existat un raport contractual la data producerii accidentului;

10. prejudiciile produse persoanelor sau bunurilor aflate în vehiculul cu care s-a produs accidentul, dacă asigurătorul poate dovedi că persoanele păgubite știau că vehiculul respectiv era furat;

11. prejudiciile produse de dispozitivele sau de instalațiile montate pe vehicule, atunci când acestea sunt utilizate ca utilaje ori instalații de lucru;

12. prejudiciile produse prin accidente survenite în timpul operațiunilor de încărcare și de descărcare, acestea constituind riscuri ale activității profesionale;

13. prejudiciile produse ca urmare a transportului de produse periculoase: radioactive, ionizante, inflamabile, explozive, corozive, combustibile, care au determinat sau au agravat producerea prejudiciului;

14. prejudiciile cauzate prin utilizarea unui vehicul în timpul unui atac terorist sau război, dacă evenimentul are directă legătură cu respectivul atac sau război;

15. pretențiile ca urmare a diminuării valorii bunurilor după reparație.

Art. 28. - (1) În situația în care persoana păgubită a contribuit din culpă la producerea accidentului sau la mărirea prejudiciului, cel chemat să răspundă va fi ținut răspunzător numai pentru partea din prejudiciu care îi este imputabilă - culpa comună. În astfel de situații întinderea răspunderii fiecărei persoane va fi cea constatată prin orice mijloc de probă.

(2) În situația în care nu se poate stabili întinderea răspunderii fiecărei persoane, aceasta se va stabili în cote egale, în raport cu numărul părților implicate în accident, fiecare parte având dreptul la despăgubire în proporția în care nu s-a făcut răspunzătoare de producerea accidentului.

SECȚIUNEA a 3-a

Perioada de valabilitate a asigurării de răspundere civilă a vehiculelor

Art. 29. - (1) Răspunderea asigurătorului RCA începe:

a) din ziua următoare celei în care expiră valabilitatea poliței de asigurare anterioare, pentru asiguratul care își îndeplinește obligația încheierii asigurării cel mai târziu în ultima zi de valabilitate a acesteia;

b) din ziua următoare celei în care s-a încheiat documentul de asigurare, pentru persoanele care nu aveau o asigurare obligatorie RCA valabilă la momentul încheierii asigurării;

c) din momentul eliberării documentului de asigurare, dar nu mai devreme de data intrării în vigoare a autorizației provizorii de circulație sau a înmatriculării/înregistrării vehiculului, pentru vehiculele comercializate care urmează să fie înmatriculate/înregistrate.

(2) În cazul înstrăinării unui vehicul în baza unor acte civile sub semnătură privată, pentru care există o asigurare obligatorie RCA valabilă, această asigurare rămâne în vigoare până la data dobândirii calității de titular al înmatriculării/înregistrării vehiculului de către noul proprietar. În cazul în care noul proprietar deține o asigurare obligatorie RCA pe numele său, aceasta va fi considerată valabilă chiar dacă nu s-a efectuat procedura de înmatriculare/înregistrare pe numele său.

Art. 30. - Răspunderea asigurătorului RCA încetează la ora 24,00 a ultimei zile de valabilitate înscrise în polița de asigurare RCA sau anterior acestei date în momentul radierii din evidența circulației ori la data la care asiguratul depune la asigurător documente doveditoare privind transmiterea dreptului de proprietate pentru vehiculul asigurat.

Art. 31. - (1) Pentru vehiculele care se radiază din circulație sau pentru care asiguratul transmite dreptul de proprietate în perioada de asigurare, prima de asigurare aferentă perioadei cuprinse între data începerii și data încetării răspunderii asigurătorului RCA se calculează prin însumarea primelor lunare stabilite în tariful de prime al asigurătorului RCA, corespunzător numărului de luni întregi de asigurare cuprinse în perioada de valabilitate a asigurării. Orice fracțiune de lună este considerată lună întreagă.

(2) În situațiile menționate la alin. (1), asigurătorul este obligat să restituie asiguratului, în termen de maximum 10 zile de la cererea scrisă a acestuia, însoțită de documentele doveditoare, diferența dintre prima de asigurare plătită și cea calculată conform alin. (1), numai în cazurile în care nu s-au plătit sau nu se datorează despăgubiri pentru evenimente produse în perioada de valabilitate a asigurării. În cazul în care asigurătorul RCA este obligat la plata unor despăgubiri pentru evenimente acoperite prin polița de asigurare, asigurătorul este îndreptățit să recupereze de la asigurat prima de asigurare restituită acestuia la cerere.

Art. 32. - În cazul în care asiguratul nu respectă obligația de a înștiința asigurătorul RCA cu privire la modificarea informațiilor cuprinse în polița de asigurare, referitoare la vehicul și la proprietarul sau utilizatorul acestuia, asigurătorul RCA nu va fi obligat să returneze diferența de primă plătită.

SECȚIUNEA a 4-a

Stabilirea răspunderii în cazul cuplului tractor-remorcă/semiremorcă

Art. 33. - (1) Asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente a remorcilor/semiremorcilor are acoperire doar dacă acestea nu sunt atașate unui vehicul tractor.

(2) În cazul în care evenimentul se produce în timp ce remorca/semiremorca este atașată vehiculului tractor, răspunderea aparține vehiculului tractor.

(3) Asigurătorul vehiculului tractor are obligația de a despăgubi partea prejudiciată, având totuși posibilitatea exercitării dreptului de regres asupra asigurătorului remorcii/semiremorcii, în cazul în care poate dovedi că dauna s-a produs ca urmare a unei defecțiuni tehnice a remorcii/semiremorcii, care nu putea fi observată de către conducătorul auto.

(4) În cazul în care evenimentul se produce în timp ce remorca/semiremorca este atașată vehiculului tractor, despăgubirea va fi suportată, în funcție de situațiile mai jos prezentate, de către:

a) asigurătorul vehiculului tractor, în situația în care vehiculul tractor este identificat și asigurat, indiferent dacă remorca/semiremorca este sau nu este identificată ori asigurată;

b) Asociația "Fondul de protecție a victimelor străzii" sau biroul național al statului în care vehiculul tractor staționează în mod obișnuit, pentru vehicule înmatriculate în

alte state, în situația în care vehiculul tractor este identificat și neasigurat, indiferent dacă remorca/semiremorca este sau nu este identificată ori asigurată;

c) asiguratorul remorcii/semiremorcii, în situația în care vehiculul tractor este neidentificat, iar remorca/semiremorca este identificată și asigurată; după plata despăgubirii, asiguratorul remorcii/semiremorcii are drept de regres împotriva persoanei vinovate de producerea accidentului și, după caz, împotriva asiguratorului vehiculului tractor, dacă aceștia vor fi identificați ulterior;

d) Asociația "Fondul de protecție a victimelor străzii", în situația în care vehiculul tractor este neidentificat, iar remorca/semiremorca este identificată și neasigurată.

SECȚIUNEA a 5-a **Obligațiile asiguratului**

Art. 34. - (1) Asiguratul este obligat să înștiințeze, în cel mai scurt timp, asiguratorul RCA cu privire la producerea evenimentului și să precizeze împrejurările cu privire la acest eveniment, iar pe parcursul investigațiilor referitoare la acest eveniment să procedeze în conformitate cu instrucțiunile primite de la asigurator.

(2) Asiguratul este obligat să înștiințeze, în cel mai scurt timp, asiguratorul RCA, în scris, cu privire la faptul că:

a) partea prejudiciată a solicitat despăgubirea de la acesta;

b) procedurile penale sau administrative au fost îndreptate împotriva lui în legătură cu evenimentul produs și să informeze asiguratorul RCA imediat cu privire la demersul acestor proceduri, precum și la rezultatul acestora;

c) partea prejudiciată și-a exercitat dreptul de a fi despăgubită prin înaintarea unei cereri către o instanță judecătorească sau către o altă autoritate, în situația în care asiguratul află despre acest lucru;

d) informațiile înscrise în polița de asigurare RCA au suferit modificări intervenite în timpul valabilității asigurării.

Art. 35. - Asiguratul este obligat, în cel mai scurt timp, să ofere părții prejudiciate, la cererea acesteia, informațiile necesare pentru formularea pretențiilor de despăgubire, în special numele și prenumele și locul de rezidență ale persoanei care a condus vehiculul asigurat în momentul producerii daunei; numele, prenumele și locul de rezidență sau denumirea, sediul proprietarului ori utilizatorului vehiculului; denumirea, sediul asiguratorului care a emis polița de asigurare RCA, seria și numărul poliței de asigurare RCA, precum și numărul de înmatriculare/înregistrare al vehiculului asigurat ori numărul de identificare al acestuia.

SECȚIUNEA a 6-a **Despăgubirea**

Art. 36. - Persoana păgubită are dreptul să înainteze avizarea de daună către asiguratorul RCA, în cazul producerii unui risc acoperit prin asigurarea obligatorie RCA, potrivit prezentelor norme, sau către Asociația "Fondul de protecție a victimelor străzii", în cazul producerii unui risc acoperit din acest fond, potrivit art. 25¹ din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, ori către BAAR, în calitatea sa de birou gestionar.

Art. 37. - (1) În termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asiguratorul RCA este obligat:

a) fie să răspundă cererii părții solicitante, formulând în scris o ofertă de despăgubire justificată, transmisă cu confirmare de primire, în cazul în care se dovedește răspunderea asiguratului în producerea riscurilor acoperite prin asigurarea obligatorie RCA, iar prejudiciul a fost cuantificat;

b) fie să notifice părții prejudiciate în scris, cu confirmare de primire, motivele pentru care nu a aprobat, în totalitate sau parțial, pretențiile de despăgubire.

(2) Dacă în termen de cel mult 3 luni de la avizarea producerii evenimentului asigurat de către partea prejudiciată ori de către asigurat, asiguratorul RCA nu a notificat părții prejudiciate respingerea pretențiilor de despăgubire, precum și motivele respingerii, asiguratorul RCA este obligat la plata despăgubirii.

(3) Asiguratorul RCA poate desfășura investigații privind producerea accidentului, în termenul prevăzut la alin. (1), în condițiile în care acesta nu face obiectul unor cercetări efectuate de către autoritățile publice competente, aflate în curs de desfășurare.

(4) Despăgubirea se plătește de către asiguratorul RCA în maximum 10 zile de la data depunerii ultimului document necesar stabilirii răspunderii și cuantificării daunei, solicitat în scris de către asigurat, sau de la data la care asiguratorul a primit o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la suma de despăgubire pe care este obligat să o plătească.

(5) Asiguratorul RCA este obligat să elibereze asiguratului/utilizatorului, în termen de 15 zile de la înregistrarea solicitării acestuia, un certificat privind daunele înregistrate, pe parcursul ultimilor 5 ani de relații contractuale, sau absența acestor daune.

(6) Certificatul privind daunele înregistrate trebuie să conțină în mod obligatoriu următoarele informații: nume/denumire asigurat, CNP/CUI, datele vehiculului, numărul poliței de asigurare, perioada de valabilitate, clasa bonus-malus aferentă, data producerii evenimentului înregistrat, data plății despăgubirii.

Art. 38. - Dacă asiguratorul RCA nu își îndeplinește obligațiile în termenele prevăzute la art. 37 sau și le îndeplinește defectuos, inclusiv dacă diminuează nejustificat despăgubirea, se aplică o penalizare de 0,2%, calculată pentru fiecare zi de întârziere, la întreaga sumă de despăgubire convenită sau la diferența de sumă neachitată, care se plătește de asigurat.

TITLUL II

Norme tehnice privind avizarea, constatarea prejudiciilor și plata despăgubirilor

CAPITOLUL I

Avizarea și constatarea prejudiciilor

Art. 39. - (1) Pentru acoperirea prejudiciilor suferite în urma producerii unor accidente de vehicule, persoanele păgubite se adresează în vederea avizării daunei asiguratorului RCA cu care proprietarul vehiculului, răspunzător de producerea accidentului, a încheiat asigurarea obligatorie RCA, la reprezentanța de despăgubiri, la Asociația "Fondul de protecție a victimelor străzii" ori către BAAR, în calitatea sa de birou gestionar.

(2) Avizarea unei daune în legătură cu producerea unui evenimentul asigurat prin polița de asigurare RCA obligă asigurătorul RCA răspunzător să deschidă dosarul de daună, să efectueze constatarea pagubelor, să comunice în scris părții prejudiciate cu privire la documentele ce trebuie depuse pentru soluționarea pretențiilor de despăgubire și să soluționeze cererea în termenul legal.

(3) Asigurătorul are obligația înregistrării tuturor documentelor depuse la dosarul de daună.

Art. 40. - (1) În cazul în care, pentru recuperarea pagubei materiale, persoana păgubită se adresează asigurătorului său de bunuri, constatarea avariilor, soluțiile tehnologice adoptate, precum și modul de stabilire a cuantumului despăgubirilor, respectiv costul reparațiilor părților componente sau ale pieselor avariate ori costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de vehicul sunt opozabile asigurătorului RCA al persoanei vinovate.

(2) În situația respectării prevederilor alin. (1), asigurătorul de bunuri al persoanei păgubite recuperează despăgubirea plătită de la asigurătorul RCA al persoanei vinovate, fără ca asigurătorul RCA să fie îndreptățit să respingă o astfel de cerere.

(3) Eventuala diferență de despăgubire, rezultată din modul de calcul al valorii maxime a despăgubirii, dacă este justificată, rămâne pe contul asigurării facultative, neputând fi recuperată de la asiguratul persoană vinovată, dacă despăgubirea plătită din asigurarea facultativă nu depășește limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurătorul RCA pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de vehicul, prevăzută în polița de asigurare.

Art. 41. - (1) Procesul-verbal de constatare a pagubelor se întocmește în două exemplare și se semnează de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

(2) La momentul efectuării constatării, asigurătorul RCA este obligat să elibereze persoanei păgubite un exemplar al procesului-verbal de constatare a pagubelor sau o notă de constatare, în care să se indice și numărul dosarului deschis, piesele constatate ca avariate în unul și același accident și soluțiile tehnice adoptate: înlocuire sau reparație, precum și lista documentelor necesare a fi depuse de către păgubit pentru finalizarea dosarului de daună și efectuarea plății.

(3) Eventualele obiecții ale părților cu privire la prejudiciile constatate, precum și la soluțiile tehnice adoptate vor fi menționate în procesul-verbal sau într-o anexă la acesta.

Art. 42. - (1) Dacă prin demontarea sau reparația bunului avariat au rezultat și alte pagube produse ca urmare a accidentului, ce nu au putut fi constatate inițial, se va întocmi un proces-verbal suplimentar de constatare a pagubelor.

(2) Asigurătorul RCA are obligația de a efectua constatarea daunelor ce nu au putut fi constatate inițial, în termen de maximum 3 zile lucrătoare de la solicitare.

Art. 43. - Asigurătorii RCA pot acorda despăgubiri și în cazul în care persoana păgubită a procedat la repararea vehiculului avariat, înainte ca asigurătorii să efectueze constatarea avariilor, dacă împrejurările și cauzele producerii evenimentului asigurat, precum și cuantumul pagubei rezultă din actele aflate la dosar. În asemenea situații stabilirea mărimii cuantumului pagubelor se face în baza datelor consemnate în

constatarea amiabilă, în actele încheiate de organele de poliție, de unitățile de pompieri sau de celelalte autorități publice competente, a documentațiilor privind costul efectiv al reparațiilor efectuate, coroborate cu prețurile practicate de unitățile de specialitate, a declarațiilor scrise ale părților implicate în accident și ale martorilor cu privire la accidentul produs, precum și a altor dovezi prezentate, coroborate cu propriile constatări ale asiguratorului, rezultate în urma examinării reparațiilor executate la vehicul și, după caz, a înlocuirii eventualelor părți componente sau piese avariate, precum și cu investigațiile în legătură cu dinamica accidentului, localizarea acestuia etc. Și în aceste cazuri datele constatate vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a pagubelor la vehicule, care va fi semnat de toate persoanele care iau parte la întocmirea acestuia.

CAPITOLUL II Stabilirea despăgubirilor

SECȚIUNEA 1 *Dispoziții generale*

Art. 44. - Despăgubirile se stabilesc în conformitate cu art. 54 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, în baza poliței RCA, cu respectarea prevederilor legale în vigoare, pe baza elementelor cuprinse în formularul "Constatare amiabilă de accident" ori pe baza actelor eliberate de persoanele care au competențe să constate accidentele de vehicule, pe baza înștiințării sau a procesului-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurator, precum și a oricăror mijloace de probă, ori prin hotărâre judecătorească.

Art. 45. - Stabilirea despăgubirilor se poate face în cazurile în care, din documentele existente în dosarul de daună - constatare amiabilă de accident, acte eliberate de persoanele care au competențe să constate accidentele de vehicule, înștiințare, procesul-verbal de constatare a pagubelor întocmit de asigurator sau alte mijloace de probă - rezultă răspunderea civilă a proprietarului sau a conducătorului vehiculului asigurat în producerea pagubei, iar persoana păgubită face dovada prejudiciului suferit.

Art. 46. - Despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, în cazul în care:

1. se formulează pretenții de despăgubiri pentru lipsa de folosință a bunului avariat ori distrus, pentru partea respectivă de despăgubire, cu excepția lipsei de folosință a mijloacelor de transport cu care persoana păgubită își realizează obiectul de activitate și pentru care deține licență și autorizare în acest sens, dar numai pentru timpul normat necesar efectuării reparației pagubelor produse la mijloacele de transport. Partea de despăgubire aferentă lipsei de folosință se determină luându-se în calcul tarifele pentru transporturi de mărfuri sau de persoane, practicate de păgubit la data producerii pagubei. Sarcina probei aparține păgubitului și se face cu înscrisuri doveditoare;

2. se formulează pretenții de despăgubiri pentru: hârtii de valoare, acte, manuscrite, bijuterii, pietre prețioase, obiecte de artă, obiecte din platină, aur sau argint, mărci poștale, timbre, precum și pentru dispariția sau distrugerea banilor;

3. nu se pot trage concluzii cu privire la persoana răspunzătoare de producerea prejudiciului, la cauzele și împrejurările producerii accidentului, precum și la cuantumul prejudiciilor produse.

Art. 47. - În cazul în care accidentul de vehicul face obiectul unui proces-penal, despăgubirile se stabilesc pe cale amiabilă, dacă:

1. potrivit legii, acțiunea penală a fost stinsă sau poate fi stinsă prin împăcarea părților;

2. deși hotărârea instanței penale a rămas definitivă și irevocabilă, stabilirea despăgubirilor civile ar urma să se facă ulterior;

3. deși acțiunea penală nu poate fi stinsă prin împăcarea părților:

a) s-a dat rechizitoriu de trimitere în judecată și persoana păgubită își ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția;

b) sau, din actele încheiate de autoritățile publice, rezultă atât răspunderea civilă a acestora, prejudiciile cauzate, cât și vinovăția penală a conducătorului auto care urmează să fie trimis în judecată după finalizarea cercetărilor aflate în curs și persoana păgubită își ia un angajament scris prin care se obligă să restituie de îndată, parțial sau total, despăgubirea primită, în funcție de hotărârea instanței penale în ceea ce privește fapta, făptuitorul și vinovăția.

Art. 48. - La stabilirea despăgubirii, în cazul avarierii sau al distrugerii bunurilor, se iau ca bază de calcul pretențiile formulate de persoanele păgubite, ținându-se cont de prevederile legale privind acoperirea cuantumului pagubelor aduse bunurilor, fără a se depăși valoarea acestora din momentul producerii accidentului și nici limitele de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA.

Art. 49. - În cazul în care cuantumul despăgubirilor în unul și același accident de vehicul depășește, la data producerii accidentului, limita de despăgubire stabilită prin polița de asigurare RCA, exclusiv cheltuielile făcute în procesul civil, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei, despăgubirile se acordă, în limita acestei sume, fiecărei persoane păgubite, proporțional cu raportul dintre limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare și totalul cuantumului despăgubirilor.

SECȚIUNEA a 2-a

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului

Art. 50. - La stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării corporale sau al decesului unor persoane, se au în vedere următoarele:

1. în caz de vătămare corporală:

a) diferența dintre veniturile nete ale persoanei vătămate, probate cu documente fiscale, și indemnizația primită din fondurile persoanei juridice sau fizice la care salariatul își desfășoară activitatea și/sau, după caz, din fondurile bugetului asigurărilor sociale de stat, pe perioada spitalizării și a concediului medical;

b) venitul mediu lunar net realizat din activități desfășurate de persoana vătămată, probat cu documente justificative, în cazul persoanelor care nu au calitatea de salariat;

c) salariul de bază minim brut pe economie, în cazul persoanelor păgubite aflate la data producerii accidentului în ultimul an de studii sau de calificare;

d) eventualele cheltuieli prilejuite de accident - cheltuieli cu transportul persoanei accidentate, cu tratamentul, cu spitalizarea, pentru recuperare, pentru proteze, pentru alimentație suplimentară, conform prescripțiilor medicale, probate cu documente justificative, și care nu sunt suportate din fondurile de asigurări sociale prevăzute de reglementările în vigoare;

e) cheltuielile cu îngrijitori pe perioada incapacității de muncă, dacă prin certificatul medical se recomandă acest lucru, însă nu mai mult decât salariul de bază minim brut pe economie;

f) daunele morale: în conformitate cu legislația și jurisprudența din România;

2. în caz de deces:

a) cheltuielile de înmormântare, inclusiv pentru piatra funerară, precum și cele efectuate cu îndeplinirea ritualurilor religioase, probate cu documente justificative;

b) cheltuielile cu transportul cadavrului, inclusiv cele de îmbălsămare, probate cu documente justificative, de la localitatea unde a avut loc decesul până la localitatea în care se face înmormântarea;

c) veniturile nete nerealizate și alte eventuale cheltuieli rezultate în perioada de la data producerii accidentului și până la data decesului, prevăzute la pct. 1, dacă acestea au fost cauzate de producerea accidentului;

d) daunele morale: în conformitate cu legislația și jurisprudența din România.

SECȚIUNEA a 3-a

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii vehiculelor

Art. 51. - (1) Despăgubirile pentru vehicule nu pot depăși cuantumul pagubei, valoarea vehiculului la data producerii accidentului și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA.

(2) Prin valoare rămasă se înțelege valoarea acelor părți din vehicul rămase neavariate, demontabile și valorificabile, cuprinsă între 0,1% și cel mult 25% din valoarea vehiculului la data producerii accidentului. În cazul unei daune totale, dacă persoana păgubită face dovada radierii din circulație a vehiculului avariat și a valorificării integrale a acestuia către o societate specializată în dezmembrarea și reciclarea vehiculelor, valoarea rămasă este cea menționată în documentele fiscale justificative eliberate de societatea respectivă, fără a putea depăși 25% din valoarea vehiculului la data producerii accidentului.

(3) Cuantumul pagubei la vehicule este egal cu costul reparațiilor părților componente sau ale pieselor avariate ori cu costul de înlocuire a acestora, inclusiv cheltuielile pentru materiale, precum și cele de demontare și montare aferente reparațiilor și înlocuirilor necesare ca urmare a pagubelor produse prin respectivul accident de vehicul, stabilite la prețurile practicate de unitățile de specialitate, la care se adaugă cheltuielile cu transportul vehiculului, precum și cele efectuate pentru limitarea pagubelor, dovedite cu documente justificative, potrivit art. 53.

(4) În cazul în care pentru reparațiile vehiculului se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, cuantumul pagubei se stabilește luând în calcul prețurile practicate de către unitățile de specialitate sau prevăzute în sistemele de

specialitate pentru evaluarea daunelor auto, pentru manopera aferentă reparației/înlocuirii pieselor avariate, precum și pentru părți componente, piese înlocuitoare noi și materiale.

(5) Prețurile practicate de unitățile de specialitate utilizate în stabilirea cuantumului pagubei, nu pot fi mai mari decât prețurile practicate de către unitățile de specialitate autorizate de către producătorii de vehicule, respectiv reprezentanții din România ai acestora.

(6) Prin unități de specialitate se înțelege persoanele juridice legal autorizate, care au în obiectul lor de activitate comercializarea de vehicule, părți componente, piese înlocuitoare și de materiale pentru acestea, cu excepția celor în regim de consignație, și/sau executarea de lucrări de întreținere și reparație la vehicule.

(7) Costul reparațiilor efectuate la vehicule se stabilește pe baza documentelor eliberate de unitățile de specialitate.

(8) Dacă pentru unele părți componente sau piese ale vehiculului nu există prețuri practicate de unitățile de specialitate, valoarea de nou a acestora se stabilește pe baza prețurilor din sistemele de specialitate pentru evaluarea daunelor auto pentru piese de schimb sau, în lipsă, prin asimilare cu prețurile din sistemele de specialitate pentru evaluarea daunelor auto ori cu cele practicate de unitățile de specialitate, pentru părțile componente ori piesele unor vehicule similare.

(9) Despăgubirile nu pot depăși:

a) cuantumul pagubei, valoarea vehiculului la data producerii evenimentului și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situația în care păgubitul face dovada reparării vehiculului;

b) cuantumul pagubei, diferența dintre valoarea vehiculului la data producerii accidentului și valoarea rămasă și nici limita de despăgubire prevăzută în polița de asigurare RCA, în cazul unei daune totale, în situația în care păgubitul nu face dovada reparării vehiculului, și în cazul daunelor parțiale.

(10) Dauna totală se definește ca fiind situația în care cuantumul pagubei, definit conform alin.(3), depășește 75% din valoarea vehiculului la data producerii evenimentului.

(11) În cazul unei daune majore, asigurătorul RCA are obligația de a comunica în scris păgubitului, în termen de 10 zile de la data avizării daunei, valoarea maximă a despăgubirii ce poate fi acordată, precum și modul de calcul al acesteia.

(12) Se definește dauna majoră ca fiind dauna pentru care cuantumul despăgubirii stabilit de asigurător pe baza sistemelor de specialitate pentru evaluarea daunelor auto depășește 75% din valoarea vehiculului la data producerii evenimentului.

Art. 52. – (1) Valoarea vehiculului la data producerii accidentului se stabilește pe baza valorilor de piață ale unor vehicule de aceeași marcă, tip, model, caracteristici tehnice și dotări, an de fabricație, având un parcurs în kilometri și o stare de întreținere comparabile.

(2) Valoarea de piață a unui vehicul se stabilește pe baza sistemelor de specialitate pentru evaluarea vehiculelor înmatriculate permanent în România, precum și în baza oricăror documente prezentate de către partea prejudiciată în dovedirea prejudiciului suferit.

(3) În cazul vehiculelor înmatriculate în alte state sau a celor care nu sunt înmatriculate permanent în România, valoarea vehiculului la data producerii accidentului se stabilește pe baza valorilor de piață din statul în care vehiculul este sau

a fost ultima dată permanent înmatriculat, precum și în baza oricăror documente prezentate de către partea prejudiciată în dovedirea prejudiciului suferit.

Art. 53. - Se acordă despăgubiri și pentru:

1. acoperirea cheltuielilor făcute în vederea limitării pagubelor, dacă au fost necesare ca urmare a accidentului și dacă sunt probate cu documente justificative;

2. în cazul vehiculelor avariate care nu se mai pot deplasa prin forța proprie:

a) acoperirea cheltuielilor de transport al vehiculului, la unitatea de specialitate din România cea mai apropiată de locul accidentului care poate face reparația sau la locul cel mai apropiat de adăpostire a vehiculului;

b) cheltuielile de transport până la localitatea de domiciliu al persoanelor care au efectuat voiajul în vehiculul avariât, fără a se putea depăși tariful prevăzut pentru transportul cu avionul - clasa economic;

c) cheltuielile de transport al mărfurilor aflate în vehicul, inclusiv în remorca/semiremorca tractată de acesta, până la destinație;

d) cheltuielile prevăzute la lit. a)-c) trebuie probate cu documente justificative.

Art. 54. - În cazul persoanei păgubite cu domiciliul/sediul în străinătate, deținătoare a vehiculului înmatriculat în străinătate, cuantumul despăgubirii se stabilește astfel:

1. dacă reparația s-a efectuat în străinătate, despăgubirile urmând a se plăti în valută, costul reparației este cel prevăzut în documentația de reparație, avându-se în vedere avariile constatate de asigurător, precum și eventualele avarii suplimentare constatate cu ocazia efectuării reparației, dacă producerea acestora se justifică prin dinamica accidentului;

2. în cazul în care reparația s-a făcut în România și se solicită plata despăgubirii în valută, calcularea în valută a costurilor reparației, stabilite în lei, se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data la care păgubitul a efectuat plata facturii de reparație;

3. în cazul în care se solicită plata despăgubirii înainte de efectuarea reparațiilor, costul pagubelor se stabilește pe baza evaluării făcute de asigurător, avându-se în vedere constatările făcute de autoritățile publice competente, cumulul de elemente reținute din descrierea accidentului, care rezultă din constatarea amiabilă de accident, cercetările efectuate de asigurător în legătură cu dinamica accidentului și întinderea prejudiciului, precum și, dacă este cazul, documentele prezentate ulterior privind plățile efectiv făcute de cel păgubit. Calcularea în valută a despăgubirilor stabilite în lei se face la cursul de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite și acceptate de aceasta;

4. în cazul în care se solicită plata în lei a despăgubirii stabilite în valută, se va calcula echivalentul în lei al acesteia, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data propunerii făcute de către asigurător persoanei păgubite și acceptate de aceasta;

5. calcularea în valută a limitelor privind cuantumul despăgubirilor stabilite potrivit art. 24 se face la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României la data producerii accidentului.

Art. 55. - În cazurile în care despăgubirile urmează să fie recuperate potrivit art. 58 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare, suma de recuperat reprezintă despăgubirea stabilită și plătită.

SECȚIUNEA a 4-a

Stabilirea despăgubirilor în cazul avarierii sau al distrugerii altor bunuri

Art. 56. - Despăgubirile pentru clădiri, construcții sau alte bunuri se stabilesc pe baza prețurilor existente pe piață la data producerii riscului asigurat, în limitele de despăgubire stabilite potrivit art. 24.

SECȚIUNEA a 5-a

Stabilirea despăgubirilor în cazul vătămării sau al pieirii animalelor

Art. 57. - Despăgubirile pentru animale se stabilesc pe baza valorii de pe piața locală a animalului respectiv la data producerii accidentului.

CAPITOLUL III

Plata despăgubirilor

Art. 58. - (1) După acceptarea ofertei de despăgubire, persoana păgubită va preciza modalitatea de plată: în numerar sau prin ordin de plată, în contul bancar personal ori în contul bancar al unității de specialitate.

(2) În cazul în care în drepturile persoanei păgubite s-a subrogat asiguratorul acesteia, asiguratorul RCA efectuează plata despăgubirilor astfel:

a) dacă nu există obiecții asupra sumelor solicitate, acestea se vor achita în cel mult 15 zile calendaristice de la data avizării scrise, efectuată de asiguratorul subrogat în drepturile persoanei păgubite, însoțită de documentele justificative. Avizarea de plată poate fi făcută la sediul social sau la oricare dintre unitățile teritoriale ale asiguratorului RCA care desfășoară activități de constatare, de lichidare a daunelor auto și de efectuare a plăților de despăgubiri. Acțiunea în justiție împotriva asiguratorului RCA poate fi exercitată, în mod alternativ, la oricare dintre sediile asiguratorului, respectiv sediul social ori sucursala care a emis polița de asigurare RCA sau sucursala care a lichidat dauna;

b) dacă există obiecții întemeiate asupra sumelor solicitate, acestea se vor comunica asiguratorului CASCO în termenul prevăzut la lit. a).

Art. 59. - (1) Odată cu încasarea despăgubirii, partea prejudiciată va menționa în scris că a fost integral despăgubită pentru prejudiciile suferite și că nu mai are nicio pretenție de la asiguratorul RCA și de la asigurat în legătură cu prejudiciul respectiv, dacă despăgubirea plătită nu depășește limita de despăgubire ce poate fi acordată de asigurator pentru prejudiciile cauzate în unul și același accident de vehicul, prevăzută în polița de asigurare RCA.

(2) Declarația de acceptare a despăgubirii, prevăzută la alin. (1), va fi dată de asiguratorul CASCO în cazurile de regres.

(3) În situația efectuării plății de către asiguratorul RCA direct în contul indicat în declarația de acceptare a despăgubirii de către persoana păgubită, aceasta se consideră a fi integral despăgubită dacă în termen de 30 de zile de la data intrării sumei în contul său bancar nu a notificat asiguratorului RCA eventualele obiecții referitoare la quantumul despăgubirii, dacă plata efectuată conține elementele necesare identificării acesteia de către creditor.

CAPITOLUL IV Sistemul bonus-malus

Art. 60. - Sistemul bonus-malus este format din categoria de bază B0, 14 clase de bonus și 8 clase de malus. Clasa B0 este clasa atribuită unui asigurat nou, fără istoric în asigurare.

Art. 61. - Reducerea sau majorarea stabilită conform sistemului bonus-malus se aplică tarifelor notificate și practicate de către societatea de asigurare la care asiguratul dorește să încheie asigurarea obligatorie de răspundere civilă.

Art. 62. - Perioada de referință este anul calendaristic anterior datei de emitere a poliței.

Art. 63. - (1) Pentru aplicarea unui malus sunt luate în calcul evenimentele pentru care a fost plătită cel puțin o daună în perioada de referință, în care se reține responsabilitatea totală sau parțială a conducătorului auto, indiferent cine a condus vehiculul la momentul producerii accidentului, indiferent de modul de protocolare a acestuia, prin proces-verbal întocmit de poliție ori prin constatare amiabilă de accident.

(2) Dacă la momentul producerii evenimentului vehiculul era însușit și folosit fără acordul proprietarului și acest lucru a fost sesizat în scris poliției, coeficientul din sistemul bonus-malus al asiguratului nu este influențat.

Art. 64. - Clasele bonus-malus și coeficienții aferenți acestora sunt prezentați în anexa nr. 5.

Art. 65. - (1) Dacă în perioada de referință nu au fost înregistrate daune plătite, asigurații beneficiază de un bonus, respectiv o reducere a primei de asigurare, după cum urmează:

- a) o clasă, în cazul în care noua poliță se încheie pentru o perioadă de 6 luni;
- b) două clase, în cazul în care noua poliță se încheie pentru o perioadă de un an.

(2) Dacă în perioada de referință au fost înregistrate daune plătite asigurații sunt penalizați prin aplicarea unui malus, respectiv majorarea primei de asigurare, conform tabelului prezentat în anexa nr. 5.

(3) Pentru o perioadă de referință se poate aplica cel mult o malusare.

Art. 66. - (1) În situația în care un asigurat deține mai multe vehicule sistemul bonus-malus se aplică distinct pentru fiecare vehicul în parte.

(2) În cazul înstrăinării/radierii vehiculului asigurat, stabilirea noii clase de bonus-malus pentru un vehicul nou-dobândit se face pornind de la clasa bonus-malus de care asiguratul a beneficiat anterior.

Art. 67. - În situația în care din motive tehnice baza de date CEDAM nu poate fi interogată sau datele oferite sunt în neconcordanță cu documentele prezentate de asigurat, asigurătorul poate stabili daunalitatea pe baza documentelor puse la dispoziție de asigurat.

CAPITOLUL V Dispoziții finale

Art. 68. - (1) În cazurile în care despăgubirile se stabilesc prin hotărâre judecătorească, asigurătorul RCA va acorda despăgubiri în baza hotărârii judecătorești rămase definitivă.

(2) În cazul obligării la prestații bănești periodice, sumele stabilite în condițiile prevăzute la alin. (1) se vor plăti până la reducerea sau încetarea stării de nevoie ori a incapacității de muncă, ținându-se seama de deciziile de pensionare, de certificatele medicale și de alte dovezi care stabilesc aceste situații, cu respectarea limitelor de despăgubire stabilite prin polița de asigurare RCA.

Art. 69. - În cazul în care după plata despăgubirilor pentru vătămări corporale, stabilite prin hotărâre a organului de jurisdicție competent, intervine decesul victimei ca urmare a aceluiași accident, se va recalcula despăgubirea potrivit prevederilor art. 50 pct. 2.

Art. 70. - Asigurătorii RCA sunt obligați să comunice asiguraților condițiile privind această asigurare, prevăzute de prezentele norme.

Art.71. - Pentru respectarea intereselor asiguraților, Autoritatea de Supraveghere Financiară, prin atribuțiile sale, analizează și rezolvă eventualele reclamații primite de la asigurați sau de la alte persoane fizice și juridice care apelează la serviciile societăților din domeniul asigurărilor.

Art.72. - Nerespectarea prevederilor prezentei norme de către societățile de asigurare se sancționează în condițiile și potrivit prevederilor art. 39 din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale cap. 5 din Legea nr. 136/1995, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 73. - Anexele nr. 1, 2, 3, 4, 5 și 6 fac parte integrantă din prezenta normă.

Art. 74. – Prezenta normă se publică în Monitorul Oficial, Partea I și intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2015.

Art. 75. - La data intrării în vigoare a prezentei norme, se abrogă Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asiguraților nr. 14/2011, de punere în aplicare a Normelor privind asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru prejudicii produse prin accidente de vehicule, publicat în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 858 din 6 decembrie 2011, cu modificările și completările ulterioare.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară

Mișu Negrițoiu

București,
Nr. 23